

довіряють, тобто коли між ними виникають хороші особисті стосунки, глибока повага, дружнє ставлення, готовність надавати один одному взаємну послугу. Тому спочатку вони завжди вибудовують довірчі відносини з партнером (запрошують на спільний обід, роблять подарунки, організують спільні вечірки з караоке і т.п.) і тільки переконавшись, що цього партнеру можна довіряти, вони приступають до спільної роботи [1].

Сьогодні все більше вітчизняних бізнесменів розуміє, що успіх в бізнесі багато в чому залежить від правильно збудованих довірчих відносин між партнерами по бізнесу. Це вигідно з усіх боків – і з позицій часу виконання, і з фінансових позицій, і з позицій стратегічного розвитку бізнесу.

Розвинений рівень довіри призводить до синергетичного ефекту, коли ефективність спільної діяльності інвесторів і виконавців інвест-проектів стає вище, ніж просте додавання їх фактичних можливостей. Отже, для оцінки впливу рівня довіри між партнерами на передбачувану прибутковість від інвестицій необхідно до укладення угоди крім даних, що традиційно враховуються при оцінці очікуваної прибутковості ROI, брати до уваги вплив на даний показник сформованого рівня довіри як між інвесторами та менеджментом організацій, так і між організацією і споживачами її продукції.

Література:

1. Деякі особливості ведення бізнесу з Китаєм, про які варто знати : сайт URL: <https://aucc.org.ua/deyaki-osoblivosti-vedennya-biznesu-z-kitayem-pro-yaki-var-to-znati/>

ІННОВАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

*Блага В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній
університет*

В умовах трансформації економічних відносин інноваційне підприємництво виступає в якості основоположної гілки розвитку суспільства, стаючи чинником забезпечення безпеки національної економіки. У зв'язку з цим перед нашою країною стоїть основне завдання посилити розвиток інноваційного підприємництва, збільшити приплив інвестицій в інноваційні галузі господарської діяльності, забезпечити ефективне впровадження інновацій і захист прав власності, включаючи інтелектуальну, сформувані умови для творчої реалізації особистості і підвищення якості життя.

Науково-дослідна діяльність стає все більш складною і різноманітною, а інновації з'являються в областях, прямо не пов'язаних з нею – в корпоративному менеджменті, маркетингу, секторі ділових послуг, державному управлінні.

Особливе значення для інноваційного розвитку країни мають інституційні

зміни, що виражаються в змінах інституційної структури як набору взаємопов'язаних формальних правил і неформальних обмежень, що визначають систему стимулів для економічних агентів [1]. Роль головного творця нових комбінацій факторів виробництва грає підприємець. Під впливом інновацій економічна система виводиться зі стану рівноваги, а на підприємця покладена дестабілізуюча функція і функція створення передумов для досягнення нової рівноваги.

В сучасних умовах, коли економіки країн світу знаходяться в кризі, особливу роль набуває фактор інноваційного підприємництва, який сприяє економічному зростанню, отриманню нової продукції.

Перехід на інноваційний шлях розвитку передбачає створення ефективних механізмів взаємодії між державою, бізнесом і суспільством, спрямованих на координацію зусиль всіх сторін, врахування інтересів підприємництва та різних соціальних груп суспільства при проведенні інноваційної політики.

Для переходу економіки на інноваційний тип розвитку і створення національної інноваційної системи велику роль відіграють вкладення в НДДКР, які, по суті, є перспективними інвестиціями, що дозволяють підтримувати конкурентоспроможність країни на глобальному рівні і зберігати вигідну спеціалізацію в системі міжнародного поділу праці [2].

Інноваційний тип розвитку вимагає створення максимально сприятливих для підприємництва умов, підвищення конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості компаній, розширення їх здатності до роботи на глобальних ринках в умовах жорсткої конкуренції. Процес формування бізнесу і бізнес-структур майже завжди розглядався з урахуванням фактору державного впливу [3]. Держава може створити необхідні умови і стимули для розвитку бізнесу, однак вона не повинна підміняти бізнес власною активністю.

В сучасних умовах особливо важливою є координуюча і стимулююча функція держави при переорієнтуванні економіки в цілому і бізнесу зокрема на інноваційний шлях розвитку. Ця роль є ключовою. Без державно-приватного партнерства бізнесу самотійно не вдасться змінити орієнтацію національної економіки, оскільки наразі гостро стоїть проблема розвитку малого і середнього інноваційного бізнесу.

Інноваційний розвиток підприємництва в країні залежить від рівня інноваційного розвитку регіонів. У зв'язку з цим виникає необхідність вирішення проблем, пов'язаних з підвищенням конкурентоспроможності регіонів і вжиття заходів щодо створення умов для ведення інноваційного бізнесу, завдяки яким підвищилася б ефективність діяльності вітчизняних підприємств на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Поліпшення ділового та інвестиційного клімату залежить від адміністрацій регіонів – саме вони впроваджують інноваційну політику, основу якої має становити налагодження зв'язків між бізнесом, наукою і університетами, вирошування кваліфікованих кадрів, зниження до мінімуму адміністративних бар'єрів.

Роль держави в даному випадку бачиться в створенні і розвитку кластерів підприємств, що мають у своєму складі центри генерації наукових знань, центри генерації інновацій, центри підготовки висококваліфікованих фахівців, фірми, що випускають продукцію з довгостроковими конкурентними перевагами.

Створення і розвиток інноваційних підприємницьких кластерів взаємопов'язане зі створенням інфраструктури і включає наступне: забезпечення обміну інформацією між усіма резидентами інноваційного кластеру; науково-технічне забезпечення; ресурсне забезпечення резидентів інноваційного кластеру; можливість комерціалізації інновацій (маркетинг, реклама, збут); фінансування інновацій (банки, страхові компанії, венчурні компанії).

Реалізація позитивного сценарію розвитку інноваційного підприємництва як чинника забезпечення безпеки національної економіки потребує суттєвої державної допомоги національному підприємництву, мобілізації ресурсної бази – це єдиний ефективний шлях розвитку економіки і в сучасних умовах його можливо застосувати.

Література:

1. Зянько В. В. Інноваційне підприємництво: сутність, механізми і форми розвитку: монографія. Вінниця: УНІВЕРСУМ. Вінниця, 2008. 397 с.
2. Стратегія інноваційного розвитку України на період до 2030 року : сайт URL: <https://www.businesslaw.org.ua/strategiya-innovaciinogo-rozvtuku-ukrainy/>.
3. Правове забезпечення інноваційного розвитку в Україні : сайт URL: https://minjust.gov.ua/m/str_13958.

РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА В КОНТЕКСТІ АДАПТАЦІЇ КРАЇНИ ДО КРИЗОВИХ ЯВИЩ У ЗОВНІШНЬОМУ ТА ВНУТРІШНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

*Блага В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній
університет*

Відомі економісти вважають, що за рівнем розвитку підприємництва можна оцінювати здатність країни адаптуватися до кризових явищ у зовнішньому та внутрішньому середовищі. Традиційно значимість малого і середнього підприємництва для країни обґрунтовується економічними, соціальними та психологічними мотивами: вклад в економіку країни, створення нових робочих місць, соціальна стабільність за рахунок самозайнятості, відповідальність громадян за власне благополуччя та своєї родини, ініціативність.

Рівень розвитку підприємництва в різних країнах порівнюється з різними інтегральними показниками – індексами, які є відображенням думки